

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., ve věci

žalobkyně: **G. Š.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2020, č. j. X, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a žaloba

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala toho, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2020, č. j. X, kterým žalovaný ve výroku částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Litovel ze dne 27. 5. 2020, č. j. X (změna spočívala toliko v přesné specifikaci jednotlivých záznamů bodů, které byly předmětem řízení), ve zbylém rozsahu jej však

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

potvrdil. Rozhodnutím Městského úřadu Litovel ze dne 27. 5. 2020, č. j. X byly zamítnuty jako neodůvodněné námitky žalobkyně proti záznamům 12 bodů v její evidenční kartě řidiče provedeným v období od 14. 9. 2017 do 19. 6. 2019 a tyto záznamy jakož i záznam celkového počtu 12 bodů byly potvrzeny.

2. Žalobkyně namítala, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. Tato praxe vyplývá i z rozhodnutí jiných správních orgánů (např. Městského úřadu Písek). U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí.
3. Žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů.
4. Jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. Z rozhodnutí by měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Pro způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů sice dle judikatury postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Pokutové bloky série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série FC/2013 č. C 1404971 ano.
5. Pokutové bloky ze dne 19. 6. 2019, 23. 7. 2018, 14. 2. 2018 a 14. 9. 2017 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v nich přestupek není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním. Z bloků není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné a zkratkovité, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Taktéž údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí a z pokutových bloků není možné ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly odpovídá výši sankce vyjádřené slovně. Dále není dle žalobkyně v pokutových blocích uvedeno místo, kdy byly pokutové bloky vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou. Datum vyhotovení pokutových bloků a jejich převzetí a podpis žalobkyně nejsou dostatečně zřetelné. Bloky jsou nečitelné a obsahují strohé a zkratkovité formulace, jejichž nepřipustnost vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

B. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 8. 10. 2020 navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí jiných úřadů nebyla k odvolání přiložena, tudíž se jimi nemohl detailně zabývat. V řízení o námitkách je správní orgán I. stupně dle žalovaného oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda záznam bodů v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zapsaných bodů

odpovídá právní úpravě. Dále žalovaný popsal skutečnosti vyplývající z pokutových bloků a oznámení o uložení pokut, přičemž dospěl k závěru, že jednotlivá oznámení o uložení pokut odpovídají provedeným záznamům. Ze všech rozporovaných pokutových bloků je dle žalovaného zřejmé, že přestupky spáchala žalobkyně, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, a tudíž zjištěními z pokutových bloků bylo postaveno najisto, že údaje uvedené v oznámeních o uložení pokut odpovídají pokutovým blokům a jsou proto způsobilá pro záznam bodů do registru řidičů.

C. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

7. Krajský soud z předloženého správního spisu pro účely soudního přezkumu zjistil, že přípisem ze dne 20. 6. 2019 Městský úřad Litovel vyzval žalobkyni k odevzdání řidičského průkazu a oznámil jí, že ke dni 19. 6. 2019 dosáhla celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobkyně na uvedené reagovala námitkami, které učinila dne 2. 7. 2019. Městský úřad Litovel si vyžádal jednotlivé pokutové bloky a rozhodnutím ze dne 27. 5. 2020, č. j. LIT 10052/2020 zamítl jako neodůvodněné námitky žalobkyně proti záznamu bodů v její evidenční kartě řidiče provedené v rozmezí od 14. 9. 2017 do 19. 6. 2019 a tyto záznamy jakož i záznam celkového počtu 12 bodů potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

D. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. Z ustanovení § 123f zákona č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) vyplývá, že nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.
10. K námitce krajský soud uvádí, že absence reakce žalovaného na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek nemůže činit žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně tato rozhodnutí ani jakákoli jiná rozhodnutí, která by svědčila o existující správní praxi, k odvolání ani jeho doplnění nedoložila. Učinila tak teprve k žalobě.
11. Krajský soud uvádí, že správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř.“), je

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěžít dovolávat odkazem na tři rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě, jejichž stáří navíc překračuje více než 6 let. Zásada tak byla žalobkyní nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou a ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: „*V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS).*“. Pro úplnost soud uvádí, že názory Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vyjádřené ve třech žalobkyní předložených rozhodnutích z r. 2014 byly překonány rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, na nějž žalobkyně sama odkázala. Rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, které rovněž žalobkyně připojila k žalobě, je co do hodnocení obsahových náležitostí jednotlivých pokutových bloku, zcela souladné se závěry, které učinily i správní orgány v posuzované věci.

12. Poněkud nepochopitelná je pro krajský soud skutečnost, že se žalobkyně v žalobě dovolává legitimního očekávání „odlišné“ správní praxe spočívající v nevycházení v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o uložení pokuty. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že správní orgán I. stupně v posuzované věci zcela v souladu s požadavky žalobkyně pokutové bloky opatřil a jejich obsahem se v rozhodnutí podrobně zabýval. Totéž pak platí o žalovaném.
13. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že správní orgány nevycházely při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobkyní zcela nesprávně aplikována. Uvedené námitky proto nejsou důvodné.
14. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému delikt nímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobnost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho

nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).

15. Výčtem typových vad pokutových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, který žalobkyně učinila součástí žaloby jako žalobní bod, se krajský soud pro jejich obecnost nezabýval. Nedůvodný je dále žalobní bod týkající se pokutových bloků série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677, jelikož tyto nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítala-li žalobkyně jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobkyně bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobkyni, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit pokutový blok.
16. Ačkoli žalobkyně namítala nečitelnost v blocích vyplněných údajů, krajský soud se přesvědčil, že vyplněné údaje jsou ve všech případech bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci skutku. Předně je v nich dostatečně identifikována žalobkyně jako přestupce. Rodné číslo, jehož se žalobkyně dovolává, není obligatorní náležitostí pokutového bloku, identifikace jménem, datem narození a adresou, je zcela dostatečná. Ze všech pokutových bloků je zjistitelné, jaké vozidlo žalobkyně řídila, kdy, kde a jakého jednání se dopustila, jak bylo toto jednání právně kvalifikováno a v jaké výši jí byla uložena pokuta.
17. Za lichou považuje soud námitku absence výslovné zmínky o tom, že žalobkyně porušila stanovené povinnosti za jízdy a v postavení řidiče. Ve všech pokutových blocích, jimiž byla žalobkyně pokutována za to, že nebyla připoutána bezpečnostním pásem, je výslovně uvedeno, že se tak stalo „za jízdy“ nebo „při řízení vozidla“, resp., že tak učinila „řidička“.
18. Dle krajského soudu je třeba dále odmítnout námitku vůči identifikaci místa spáchání přestupku, neboť případná nepřesnost v označení místa spáchání přestupku nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním orgánem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchání přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána. Krajský soud přesto hodnotí nad rámec nutného odůvodnění konkretizaci místa spáchání přestupku v předmětných blocích za zcela dostatečnou.
19. Nezbytná zkratkovitost údajů v pokutovém bloku není na úkor nezaměnitelnosti skutku. Uvedený způsob záznamu na pokutových blocích aproboval i Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích, např. ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Zkráceně formulovaná právní kvalifikace (§ 6/1a) z. č. 361/2000 Sb., tj. nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů.
20. Všechny bloky rovněž obsahují označení oprávněné úřední osoby a její podpis a rovněž podpis žalobkyně, včetně data a místa vydání bloku. Krajský soud proto neshledal žádný

z pokutových bloků nezpůsobilým pro zápis bodů. Uvedená námitka je tudíž také nedůvodná.

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

21. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto jí podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2015 č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 20. dubna 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu